

František Pospíšil

Narozen: 18. 7. 1930 v Paloníně

První sliby: 16. 8. 1947 v Hodoňovicích

Vysvěcen: tajně 4. 11. 1962 biskupem Štěpánem Trochou v Praze

Zemřel: 18. 10. 2020 v Moravských Budějovicích

P. František Pospíšil se narodil 18. července 1930 v Paloníně v okrese Šumperk ve farnosti Loštice. Rodiče měli malé zemědělství a dokázali zajistit celou rodinu, která měla šest dětí. František byl pokřtěn 27. července 1930 ve farním kostele sv. Prokopa v Lošticích. Svátost biřmování přijal 25. května 1942 v olomoucké katedrále svatého Václava.

Základní školu navštěvoval do 5. třídy v Paloníně, hlavní školu necelé dva roky v Lošticích. Po jeho nástupu do školy začali rodiče uvažovat, zřejmě za spolupráce strýčka P. Josefa, že Františka pošlou na studii do malého semináře v Kroměříži. Pravděpodobně okupace tomu však zabránila. Místo toho mu rodiče, rovněž na radu strýčka, navrhli, zda by nechtěl jít do Fryštáku k salesiánům, kde bylo soukromé gymnázium. František návrh přijal, i když tehdy vůbec netušil, co to pro něj bude znamenat.

Do Fryštáku odjel 1. února 1943 a následujícího dne byl přijat do fryštáckého ústavu. Po prázdninách v roce 1943 však došlo k likvidaci tohoto zařízení německými úřady. Zbývající povinný rok školní docházky prožil jako žák v Moravském Písku a bydlel na faře, kde byl otcův bratr P. Josef děkanem. V roce 1944 měl možnost studovat ve Dvorku u Přibyslavi, kde byl tehdy ředitelem P. Oldřich Med. Byl to krásný rok i přes dramatické válečné události, které byly dovršeny osvobozením. V roce 1945 po prázdninách se vrátil do Fryštáku, kde absolvoval 5. třídu gymnázia v Holešově. Po jejím zakončení si František podal zcela svobodně žádost o vstup do salesiánské kongregace.

Ve školním roce 1946-1947 se ocitl v Hodoňovicích u Místku v noviciátě. Na konci noviciátu složil časné sliby, a to 16. srpna 1947. V roce 1947–1950 byl členem komunity v Přestavlkách, kde byl filosofický studentát. Během celého studentátu zde studovali filosofii a pedagogiku a skládali zkoušky v Holešově. Dne 13. dubna 1950 došlo k likvidaci řeholních domů a všichni studující byli internováni v Přestavlkách. Přesto se Františkovu ročníku podařilo 15. června 1950 odmaturovat na holešovském gymnáziu.

Po propuštění z internace v Přestavlkách se František nechal zlákat spolužákem Václavem Komárkem, aby s ním šel do Prahy. Zde společně nastoupili do Penicilinky v Roztokách u Prahy. V roce 1951 byl František odveden a nastoupil základní vojenskou službu. Předpokládal, že půjde k PTP, ale zařadili jej do poddůstojnické školy. Půl roku sloužil v Milovicích a zbytek „odkroutil“ v Dědicích u Vyškova. Služba skončila na podzim 1953. Po skončení vojenské služby se vrátil do Prahy a 12. listopadu 1953 přijal místo dílenského plánovače v automobilce Praga. Spolu zde s ním pracoval také spolubratr P. Vincenc Mrtvý.

Po vojně v roce 1953 začal František také ilegálně studovat při zaměstnání teologii. Z počátku to nebylo snadné, neboť neměl potřebnou literaturu a obtížný byl i kontakt pro konzultace

s profesory, kteří takřka všichni procházeli vězením pro tzv. protistátní činnost, špionážní činnost pro Vatikán apod. Také František byl několikrát vyslýchán a pokoušeli se jej získat pro spolupráci s StB, což jasně odmítl, i když tlak byl značný. V této nelehké době zatýkání spoluprátrů složil věčné sliby, a to 24. května 1958.

Služby (nižší svěcení) Františkovi spolu s dalšími dvěma spolupratry udělil pan opat želivského kláštera Vít Tajovský v Plzni roku 1960. Podjáhenství, jáhenství a kněžské svěcení mu udělil tajně Štěpán kardinál Trochta v Praze v holešovickém bytě v Malířské ulici 4. listopadu 1962. Z jeho strany to byl velmi odvážný postoj, poněvadž riskoval opětovné věznění ze strany státní bezpečnosti. Své kněžství mohl P. František veřejně odtajnit až v rámci Pražského jara 1968, kdy měl také pro rodinu soukromou primici na Bouzově.

Po desetileté službě od 3. května 1963, kdy odešel z Pragovky, aby získal lepší podmínky pro další studium teologie, nastoupil u vodohospodářské správy — čistírna odpadních vod, kde skončil po třech letech v roce 1966. V letech 1966–1969 pracoval v Mototechně na krajské správě. Roku 1969 byl P. František požádán na základě přání biskupa Štěpána Trochty, aby šel pracovat na přesunu děkanského kostela Panny Marie v Mostě. Chtěl zde mít někoho, kdo by mu umožňoval pravdivé hodnocení průběhu probíhajících prací na přesunu kostela.

Ke konci roku 1974 na přání představených (provinciála P. Míši) ukončil P. František práci v Mostě a měl jít podle slibů pražského biskupství někam do duchovní správy. Ovšem tato skutečnost nebyla realizována odmítnutím souhlasu církevního tajemníka Praha. I když se snažilo v dalších letech pražské i litoměřické biskupství pro P. Františka státní souhlas získat, nikdy se to nepodařilo. Jemu osobně to nevadilo, poněvadž mohl mnoha lidem posloužit po duchovní stránce ve svém volném čase po zaměstnání, přestože to neslo určité riziko. Namísto oficiálního kněžského poslání přijal práci zástupce vedoucího skladu u Metrostavu. Pracovní poměr ukončil 31. července 1990, kdy odešel do důchodu.

Dne 1. srpna 1991 byl otec Pospíšil ustanoven jako výpomocný duchovní v Praze 9 - Dolních Počernicích. V září 1993 jej představení poslali do teplické komunity, kde působil jako výpomocný duchovní. Od 1. ledna 2003 byl se souhlasem představených jmenován okrskovým vikářem teplického vikariátu.

V období od 23. října 2003 do 31. srpna 2006 byl delegátem pro salesiánské spolupracovníky pro místní společenství Severní Čechy, od 15. října 2010 do 31. srpna 2011 zastával funkci administrátora excurrento Římskokatolické farnosti – arciděkanství Bílina, farnosti Želenice, farnosti Mrzlíce a farnosti Jenišův Újezd. Z funkce výpomocného duchovního děkanství Teplice v Čechách a z litoměřické diecéze vůbec byl uvolněn 1. listopadu 2015 a od téhož dne byl pověřen k udílení svátosti smíření na území brněnské diecéze, neboť jeho novým (a posledním) místem působení se staly Moravské Budějovice.

P. František Pospíšil zemřel u sester boromejek v Moravských Budějovicích v neděli 18. října 2020 v pozhnaném věku 90 let. Jeho místem posledního odpočinku se stal Fryšták, kde jeho salesiánská dráha před 77 roky začala.